អញ់សើ ចាក ស្វ

រឿងបុរសពីរនាក់បបួលគ្នាបណ្តើរឆ្កែក្នុងព្រៃ

រៀបរៀងដោយ : លោក ធៀង សារឿន

រូបភាពដោយ : លោក ពុន ទូញ

From the People of Japan

អង្គការ សហការ

១០០៤អស

អញ់ស៊ែ ចាក សូ

សាគ់ ប៉ាន់ដា ពែ ទី

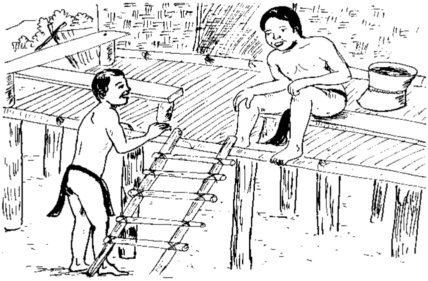

ប៉ាណូស ពៀវ ដូវ ជៀក គួប អន់ឌែ ចាក សូ ។ កាម៉ាក័ ម៉ោញ ដូវ ផា ˝ពិ ចាង័ ចាក សូ” ចាង័ អ៊ែ ផា ˝ ពិ អះ ត័ះ ” ផា ទីណោ័ះ អីស ចាក អន់ដើរ ហោគ ចាង័ ! អាញ់ ចឹង សឹត ប៉ាគ់ ហី ប៉ែត អីស កូម័ អាញ់ ផើយ ប៉ាគ់ សាឡះ ប៉ាទ្រូ តោ ។ កាតាំង អ៊ែ ផា ទីណោ័ះ ចាង័ អ៊ែ ណោះ កា ចាក អន់ទ្រូល តាទិច ហង ចឹក អំផុង ស្រាគ់ អំផុង ទឹងគង ឡាំ កូម័ ផើយ

ប៉ាគ់ សាឡះ ចារ អន់ឌែ សាញ៉ា ណោះ តាទិច ។

កូម័ កាអ៊ែ ផិកៗ សាអ្វះ អ្វូ
ប៉ប័ ចាង័ អ៊ែ ឡាំ ឡៀង
ណោះ អើ កាអ៊ែ រុឹក
វ៉ារុឹក សាអ្វះ អ្វូ កាតាំង
ចាង័ អ៊ែ តើល ។ អើ ឡាំ
ណាវ្គ អឺ ចាង័ ! អឺ ចាង័ !ឡៀង ណោះ កាតាំង ប៉ានឹរ ពូ តើល វុឹចៗ
ប៉ាគ់ ព្រី ប៉ាទ្រូ អ៊ែ កា ហ៊ែង សាងុំ ៗ ហង អើ ចាង័ អ៊ែ ណោះ ។
អើ កាអ៊ែ អឺ ចាង័ ! ឡាគូក ប៉ាគ់ ង៊ីរ ចាក ឡាំ ចាក ម៉ោញ ទ្រុ ឡឹង
ណោះ អើ ណាវ្គ អឺ ចាង័ ! ឡាគូក ប៉ាគ់ ង៊ីរ ចាំ ក្យាម័ៗ ហង ប៉ានឹរ

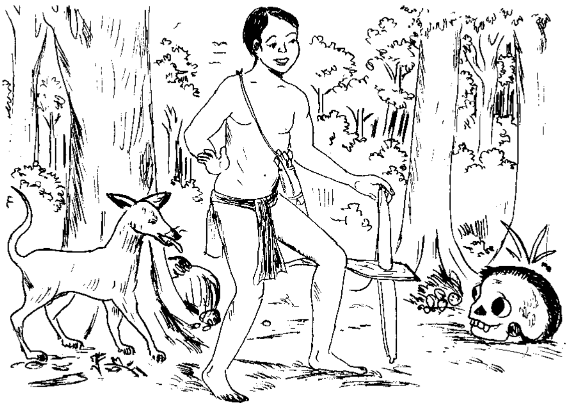

ពូ តើល ណោះ បគ័
ចាក ទឹល ប៉ាគ់
ណោះ ហៃ ស៊ូ កា
ប៉ាទ្រូ កល់ ដោះ
តាប៉ង ចាំងហាច ។

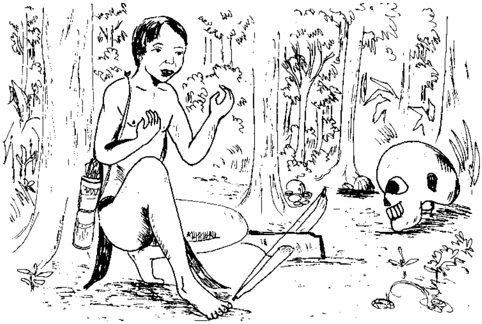

បគ័ អ៊ែ ទឹល ប៉ាគ់ ណោះ ប៉ាទ្រូ ផា " ញ៉ា ឡាអិស ឡាអើ កា ឡាអាញ់ ឡាចាង័?" ប៉ាណូស ផា" អាញ់ អូ ទី អើ អិស អុះ អាញ់ អើ ចាង័ អាញ់ ! អ៊ែ ផា ជៀក អាញ់ ចាក សូ អាញ់ កូម័ ទុញ ផិកៗ សាអ្វះ អូ ប៉ប័ អ៊ែ ឡាំ ណោះ ហង បះ អាញ់ អើ អា " ។ ប៉ាទ្រូ ផា " អ៊ែ អូ ឡាឡាំ កេះ ប៉ុប ឡាអៀ ពិ ឡាចាក លូ ឡាអាញ់ ណាវ្គ"។ សាគ់ កាតាំង ប៉ាទ្រូ ផា នីណោះ អ៊ែ កា ចាក ឡាំ ប៉ន់ វ៉ាវ៉ន់ ទឹប ណោះ ហង ខង អ៊ែ អ្យូគ កា ប៉ាទ្រូ ណោះ ប្រ៉ាគ័ កាអ៊ែ ។

ចាក ហង កា អន់ឌែ ផាឌី ទឹល ចារ កឹង ប៉ាទ្រូ ផា ”ឡាចាង័ ឡាប៉ោក ឡាអាញ់ ខូ ឡាអាញ់ អូ ឡាអ្លុ ឡាទៀង ឡាកឹង ”។ បត័ កាតាំង ប៉ាទ្រូ ផា នីណោ័ះ អ៊ែ កា វ៉ុល ប៉ោក កេះណោះ ឡើះ ដាត់ ប៉ាឡឹង តឹង ។ ចាក ឡាំ ចាក ផាឌី កាតាំង សូ ក្វាល់ ហើះៗ... ឡាំ កា អន់ឌែ ប៉ាត់ ណោះ ប៉ាណូស អំប៉ញ់ ផា ”ញ៉ា សូ ក្វាល់ ណោះ ចាង័ ? ”

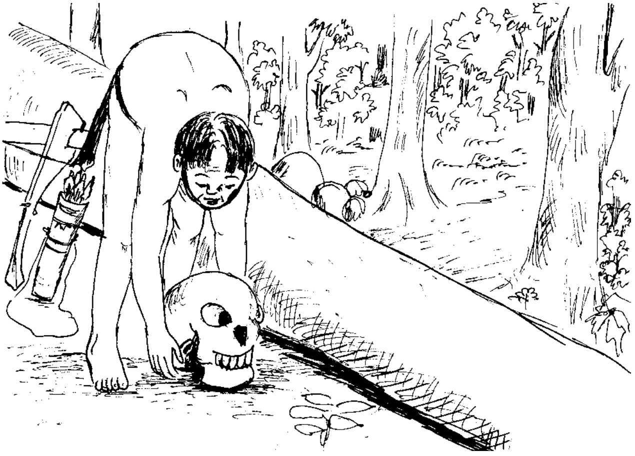

ប៉ាទ្រូ ផា "ឡាលុល ឡាលឹល" ប៉ាគ់ អ៊ែ ហៃ ស៊ូ កា ជឹល ប៉ាញ់ កា អ៊ែ ជឹល ណោះ ទី ម៉ោញ កាតុ ។ កេះណោះ អន់ឌែ ចាក ឡាំ ប៉ាគ់ ង៉ុរ ណាវ្គ ចាក ឡាំ ចាកៗ ទី ចាំងហាយ្គ ឡឹង ណោះ ប៉ៃត ផាឌី ទី ទ្រូង ទៀក ម៉ោញ ។ ប៉ាទ្រូ ផា "ឡាចាង ឡាប៉ោក អាញ់ ឡាណាវ្គ" ប៉ាណួស ណោះ កា វ៉ុល ប៉ោក ណាវ្គ កេះណោះ ឡើះ ដាគ់ ប៉ាឡឹង តឹង ឡាក់កា ប៉ាន់ដា ទៅ។ ចាក ឡាំ ចាក ចាំងហាយ្គ ឡឹង ណោះ ណាវ្គ ផាឌី កាតាំង សូ ក្វាល់ ហើះៗ ប៉ាណួស អំប៉ាញ់ ផា " ញ៉ា សូ ក្វាល់ ណោះ ចាង ?"

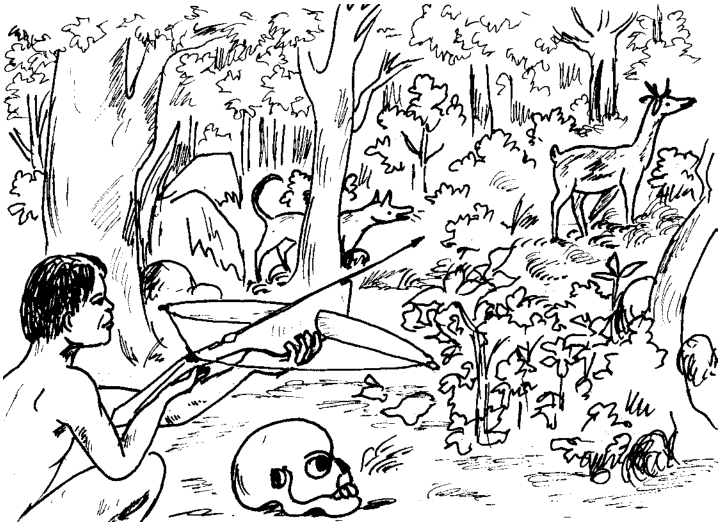

ប៉ាទ្រូ ផា " ឡាលែត ឡាលត " ប៉ាគ់ អ៊ែ ឡាំ ហៃ ទឹល ប៉ាគ់ ណោះ ផាឱ ប៉ប័ តាគត ម៉ោញ កាតុ ប៉ាញ់ កាអ៊ែ តាគត ណោះ អ្លុ ទី នីទៅ ដេល ។ ចាក ឡាំ ប៉ាគ់ ង៉ុរ ណាគ្គ ផាឱ ស្វូ ក្វាល់ ហើះ ៗ..ប៉ាណ្សូស ផា "កាណោគ័ ញ៉ា ស្វូ ក្វាល់ ណោះ ចាង័ ?" ប៉ាទ្រូ ផា "ឡាលូ ឡាលែ " អ៊ែ ឡាំ ហៃ ទឹល ប៉ាគ់ ណោះ ផាឱ ប៉ប័ សាកែ ព្រី ម៉ោញ កាតុ អ៊ែ កា ប៉ាញ់ សាកែ ព្រី ណោះ អ្លុ ទី នីទៅ ដេល ។

បគ័ ដារ់ ចឹង មុាំង ប៉ាណួស ផា " ពិ ចាង័ ណាំង ចារ ដំ ណោះ ម៉ាគ់ ពិន ពុះ តាអាំង សាអ៊្លឹង ពិន អា " ប៉ាទ្រូ ផា " ពិ អ៊ែតះ ! " កេះ ណាំង ចារ ណាំង ញ៉ោ អន់ឌ៉ែ កា ប្រ៉េគ័ ឡាណើះ ឡាណាង កាង ការ់ពឺ លូ ប្រ៉េគ័ ចារ តាអាំង សាអ៊្លឹង អន់ឌ៉ែ ណឹង ។ បគ័ ប្លៃ៉ង មុាំង គ្លិប សៃម ប៉ាទ្រូ អំផុង ក្លូងចាក្លូង អំផុង ពឹកជ្រឹ អំផុង ទុកទុយ អំផុង ក្លាង ឡូ អំផុង កោ តេះ កា អន់ឌ៉ែ ទ្រែល កាទ្រែល ត្រល កាត្រលៗ វ៉ាសោ ម៉ាម៉ោ ។

ប៉ាទ្រូ ណោះ កា អ្យូវ កាតាប័ ប៉ាំងអ្យូគ អ៊ែ ជុង តាង កាតាង កាង ទុត កាទុត ម៉ាត់ ឡៃល កាឡៃល ឡិល អំប៉្យិត លិល តាលិល   ហះ កា អ៊ែ អូ អ្យូគ សាអ្វះ ។ ឡៃង ណោះ ប៉ាទ្រូ ឡាអិក អ៊ែ កាខាក់ ឡាច់ អូ ទី តៃប ។

ហៃ កា ប៉ាទ្រូ វ៉ាណាញ់ អ៊ែ នីណោ័ះ   អ៊ែ កា ប៉ាញ៉ា ផា “ចាង័ អីស តាអាំង សាអ៊្លូង កា ពិន អន់ដើរ ហោគ ! អាញ់ ចឹង ជឺរ អោះ ទៀក កា ពិន ប៉ែត” ។

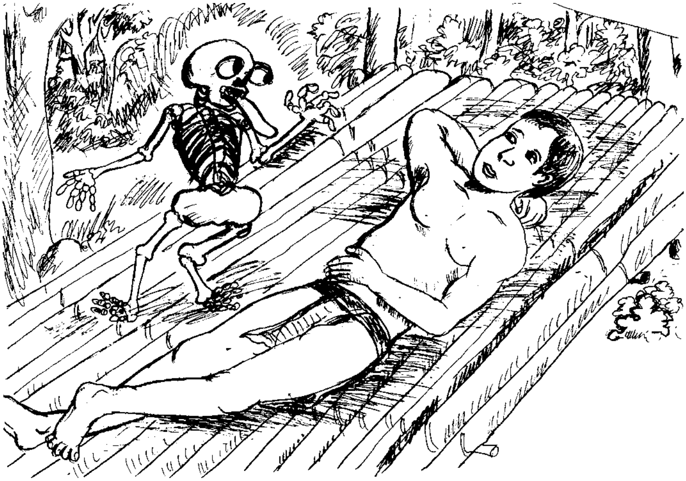

ប៉ាទ្រូ តើល ផា "ឡា អ៊ឹស ! អីស ឡាហាវ ឡាស្រ៊ែស ហោគ
ឡាចាង័ " ប៉ាណ្ហូស ផា " អ៊ឹស " ។ ឡៃ្វង ណោះ ចាក
កាអ៊ែំ ដិត ទឹល ប៉ាគ់ ទៀ្វក ផាឪ ប៉ប័ កឹត កី ព្យេវ កាតុ ក្លោ
កាម៉ាញ៉ូ អ៊ែំ ផា "យី បុន កឹត អា រ៉ុប ពុះ សា អាញ៉ូ វេស "
គឹត ផា" ជែំ រ៉ុប១ មុី ញ៉ឺន ចឹង តង័ ប៉ាង័ល់ ប៉ាទ្រូ កា អីស
ផា អូ ប្រ៉ែគ័ នីណោះ័ មុាំង អា អីស អូ ទី តៃប អុះ ។

កាតាំង កឹត ផា នីណោ័ះ អ៊ែ កា អំប៉ញ់ ណា្គ ផា " ទឹល នីណោ័ះ នីចម័ អន់ជីស ចឹង ប្រ៉គ័ ភឿ ជែ អន់ ប៉ាទ្រូ ណោះ បុាំងអ្យូគ អាញ់ ? " កឹត ផា " សាណើង ញ៉ា កា ណោះ មុី អីស ប្រ៉គ័ អ្លាត ជឹង អន់ដង់ កា ញឹន ពៀរ ចារ ប៉ាគ់ អន់តេ័ះ ម៉ោញ ចារ ប៉ាគ់ អំបុាំង ម៉ោញ ចារ កេះណោះ អីស សឹត់ តៃប ប៉ាគ់ ឡាណើះ តោ អីស តាម ញឹន ចឹង ប្រ៉គ័ លូ ប៉ាទ្រូ ណោះ អន់ទៀ ។ កេះ សំយុាំង កេះ ញ៉ា អ៊ែ កា ប្រ៉គ័ ពួយ ប៉ានីរ កឹត វ៉ះ ណោះ តាទិច កេះណោះ អ៊ែ ចាក កាន័ ព្រី សឹត ប៉ាគ់ ឡាណើះ តៃប សាំបាយ ។ បគ័ អ៊ែ សឹត កឹត ទ្រង អា ជែក គួប អន់ឱែ អ្វៃ ប៉ាគ់ អន់តេ័ះ ម៉ោញ   ប៉ាគ់ អំបុាំង ម៉ោញ ។

ហៃ កា ប៉ាណ្សួស ណោះ អ្វៃ ប៉ាគ់ ទៀក ទុញ្ញ តាឡាម័ ប៉ាទ្រូ កា ឡាំ ចាជី ទឹល ប៉ាគ់ ទៀក ។ ទឹល ប៉ាគ់ ណោះ អ៊ែ ប៉ប័ ដឹង ទៀក អន់ដង់ ហូរ័ តិងតូចៗ ។ ឡៃង ណោះ អើ កាអ៊ែ "អឺ ឡាចាង័ " ផាឱ កឹត ប៉ាគ់ អំបុាំង តើល "ទូឃ្គ" អ៊ែ ផា "អូ ប៉ាគ់ ណោះ ចាង័ តើល វេ!" ឡាំ កាអ៊ែ ប៉ាគ់ ណោះ ហៃ អូ ប៉ប័ ញ៉ា អើ កាអ៊ែ ណាវ្គ "អឺ ឡាចាង័" "ទូឃ្គ" ប៉ាគ់ អន់តេ័ះ អ៊ែ ផា "យើយ កេង ឡាប្រ៉ាល់ ឡាចាង័ អាវេស " ឡៃង ណោះ អ៊ែ កា រក ជឹរ ប៉ាគ់ អន់តេ័ះ ណាវ្គ ហៃ អូ ប៉ប័ ញ៉ា ។

អើ ឡាំ ណាវ្គ "អឺ ឡាចាង័ " កឺត តើល ប៉ាង៉ល់ អ៊ែ នីណោ័ះ
លើយ ចានែក ប៉ាទ្រូ ណោះ ស៊ូ អ្វៃ ចាក រក ទៀក ណោះ ជឺរ
ហាវ៧ តាវ សំប្លត់ ដេល ។ បគ័ តាវ កាំលឺ ដាវ់ ឡាច់ ជ្រៀង៧
ប៉ាទ្រូ កា សឺត ប៉ាគ់ ឡាណើះ ផាឳ ប៉ប័ ប៉ាណួស ណោះ អ្វៃ
តាអាំង សាអ្លឹង តាគូ អន់ទ្រូល ឡឹង អ៊ែ ។ ប៉ាទ្រូ ផា "កេង
ឡា ប្រ៉ាល់ អីស អ៊ុះ ឡាចាង័ ! ម៉ុាំង ឡាពៃ អាញ់ ឡាអើ ប៉ាគ់
ឡាតេ័ះ អីស តើល ប៉ាគ់ ឡាប៉ុាំង អាញ់ ឡាំ ប៉ាគ់ ឡាប៉ុាំង
អីស ប៉ាគ់ ឡាតេ័ះ លច អាញ់ អូ ឡាតាន័ ឡាអីស " ។

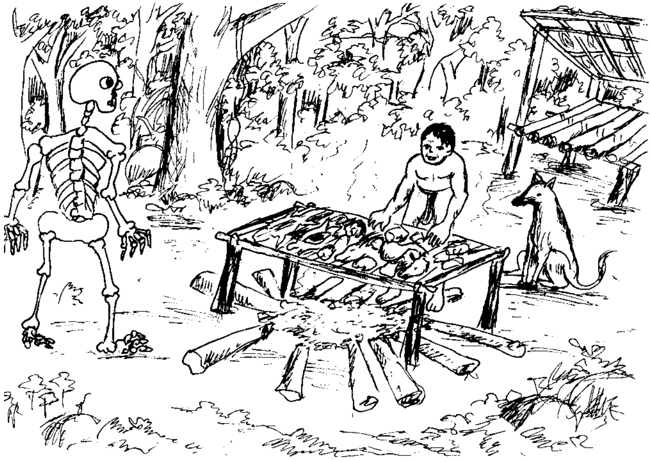

ប៉ាណូស ណោះ តើល ប៉ានីរ អ៊ែ ផា "អូ ប្រ៉ាល់ ដេល ចាង័ អាញ់ កា អង់ក៖ ទឹល កិញអៀ ដេល "។ ប៉ាទ្រូ ផា "ឡាញ៉ា ត្រគ់ អីស ឡាអ្នៃ ឡាទុញ ប៉ាគ់ ឡាទៀក ណោះ ឡាចាង័ ?" ប៉ាណូស វ៉ះ ផា "អាញ់ ហៀីត ទ្រង ណោះ ចាង័ " ឡៃង ណោះ អន់ខ៊ែ កា ជែក សាអ៊្លីង គួប អន់ អន់ខ៊ែ ហង ប៉ាទ្រូ អ្យក់ កាអ៊ែ ប៉ៃត១ អន់ កា ប៉ាណូស ណោះ អៀង១ ។ ហៃ កា ប៉ាទ្រូ ជែក អូ សាម៉ើ ប៉ាណូស ផា "ញ៉ា ត្រគ់ អីស ជែក អៀង កា អាញ់ នីណោះ ចាង័ ?" ប៉ាទ្រូ តើល ប៉ានីរ អ៊ែ ផា "ឡាអៀង ហង ឡាចាង័ ខង ឡាអីស អៀង ឡាណូស ឡាសា ។

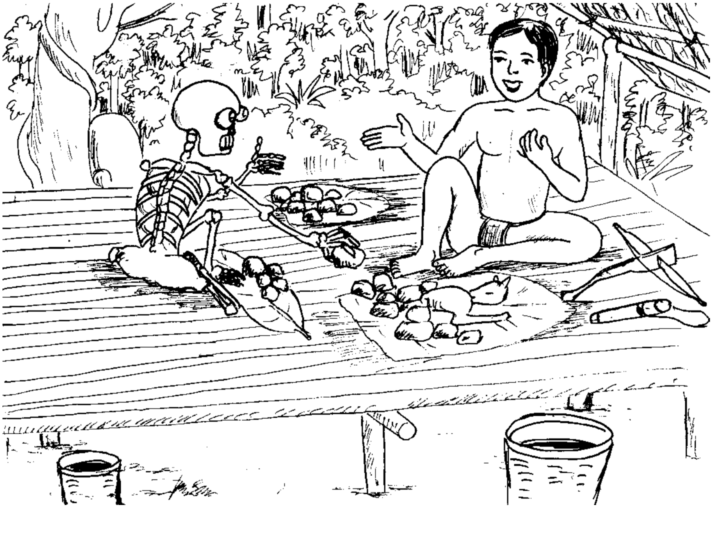

ឡាអាញ់ អូ ឡាទី ឡាណួស ឡាសា អ្យក់ ដឹង អា បគ័ ឡាកេះ ឡាចាង័ ” ។ ប៉ាគ់ ក្យាម័ អន់ឱែ ចឹង សឹតប៉ាទ្រូ ផា “បះ ឡាណាគ័ ញ៉ា អាញ់ ចឹង ឡាអន់ កា ឡាចាង័ អា គឹញ ? ឡៀង ណោះ អ៊ែ ផា “បះ ឡាអន់ ឡាវ៉ាក ឡារ៊ឹរ ឡាអាញ់ វេស ” ។ ប៉ាទ្រូ ផា “ឡាចាង័ ឡាអាញ់ អូ ឡាទី ណោះ អូ ឡាទី អា ចឹង ឡាអន់ កា ឡាអឹស ក្យាគ់ ឡាដក់ ក្យាគ់ ឡាជៀ ឡាអាញ់ អុះ ឡាអាញ់ ឡាទី ដឹង ឡាវ៉ាក់ ឡារ៊ឹរ ឡាចម័ ឡាអឹស ចឹង ឡាអ្យក់ ព្រឹង ឡាតឹស ញ៉ា ឡាអ្យក់ ព្រឹង ថិ ? ”

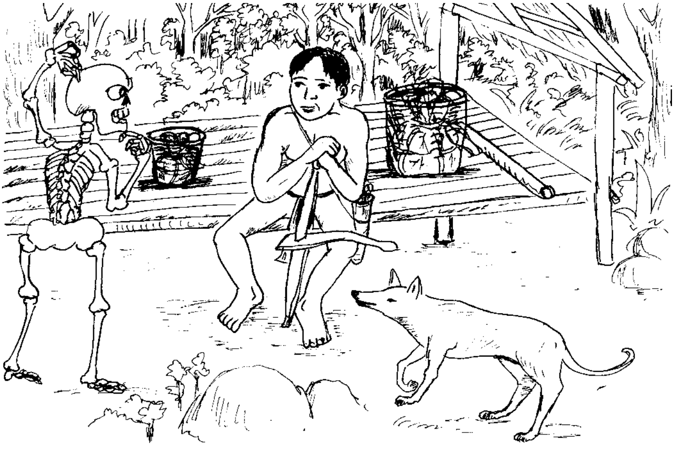

”ប៉ាណួស ណោះ តើល ”ប៉ានឹរ អ៊ែ ផា ”ហេ ម៉ៃគ ចាង៌ !អឺស អន់ ចំ កា អ្យក់ អន់ ចំ កា ប៉ុច អាញ់ ! ”ញ៉ា អ្លុ រ៉ុស អ្លុ ”ប៉ាអឺញ កា ណោះ ចាង៌ ” ។ កាតាំង ”ប៉ាណួស ផា នីណោ៎ះ ”ប៉ាទ្រូ កា ប្រ៊ើ វយ វ៉ាំង សឹត អ្យក់ ព្រឹង ថិ អន់ កាអ៊ែ ។ ឡ្យៃង ណោះ អន់ឌៃ កា សឹត ចាក ទ្រង ពឿ ទ្រង អ៊ែ ។

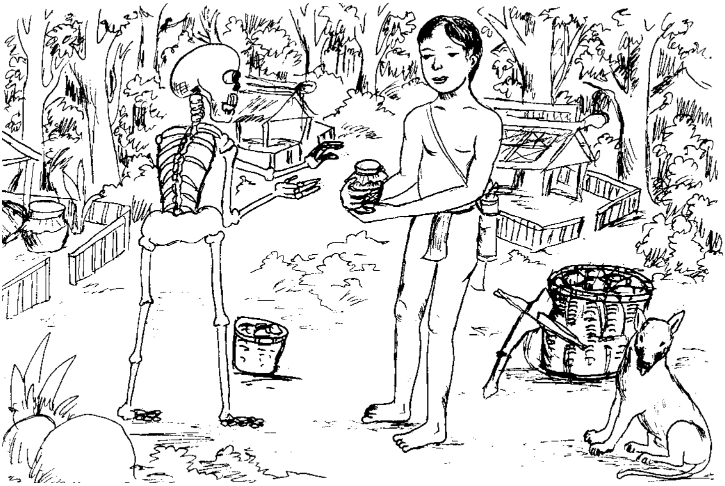

ក្លះ គួប អន់ឌែ បើ តាន់ ចាំងហាយ្គ ផាឌី ប៉ាទ្រូ ផា "ឡាចាង់ អីស ឡាពិល ឡាតាំង " ប៉ាណួស ណោះ ចាក ឡាំ លើយ ប៉ាទ្រូ អើ នីចម៉ កា អ៊ែ អូ កាលែង អុះ ខង អ៊ែ អៀូគ កា ប៉ាទ្រូ អៀក់ ប៉ាង៉ាត់ អៀក់ ប៉ាឡឹង អ៊ែ ។ បគ់ទឹល ប៉ាគ់ ហី អ៊ែ កា អៀក់ ញ៉ាវ៉ាក់ ញ៉ារ៉ុរ ណោះ រ៉ុរ ឡាច់ វ៉ាស ឡាច់ អំប៉ាស ដាគ់ ឡាយ៉ាម៉ អៀង កាខាក់ ។ កាម៉ាញ់ អ៊ែ ផា " វ៉ាស ពឿ ឡគ់ អន់ កា អីស ម៉ុ ? អ៊ែ ផា " វ៉ាស ពឿ ចឹង ទី វ៉ាស ប៉ាទ្រូ អន់ កា អាញ់ ណោះ ។

តារ កាំលឹ កាម៉ាញ់ អ៊ែ កា អ្យក់ រ៉ាស ណោះ ឃ៊ើរ តាគ័ ជុំ ហី ។ ចាង័ អ៊ែ ឡាំ ចាចាក ប៉ាគ់ ណោះ ប៉ប័ អ៊ែ ទី រ៉ាស អៀង ចាង័ អ៊ែ កា អំប៉ញ់ ផា " រ៉ាស ឡឹង ចំ ឡគ់ អីស ទី អៀង កា ខាក់ អា ចាង័ ? " អ៊ែ រ៉ះ ផា " រ៉ាស ប៉ាទ្រូ អន់ កា អាញ់ ចាង័ "។ ចាង័ អ៊ែ អំប៉ញ់ ណាវ្គ ផា" នីចម័ ឡគ់ អីស ប្រ៉គ័ បះ អ៊ែ អន់ រ៉ាស កា អីស អៀងៗ នីអៀ ? រ៉ះ អន់ អាញ់ អ្លុ ឌូ ចាង័ ម៉ាគ់ អាញ់ ឡាំ ប្រ៉គ័ ឡាក់កា អីស ដេល "។ អ៊ែ ផា" អ្យូគ អីស អូ ដាម័ អត់ តះ ចាង័ " ចាង័ អ៊ែ ផា "អូ ប៉ាញ់សាំង អុះ ចាង័ ! ទឹល អីស ដាម័ អត់ អីស កេះ អាញ់ កា ដាម័ អត់ នីទៅ ដេល ។

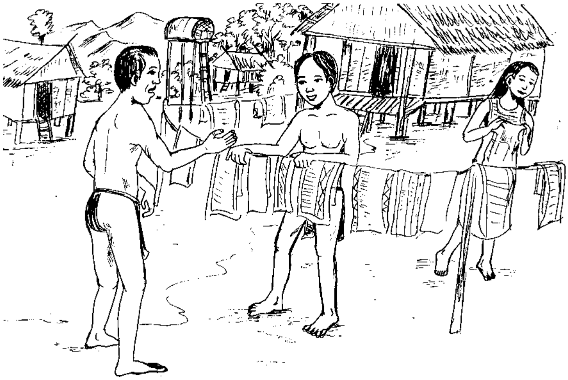

ហៃ កា ចាង៉ អ៊ែ អំប៉ញ់ ឡាលៃ ឡាឡាញ់ អ៊ែ កា រ៉ះ តាទិច

ហះ កា អ៊ែ រ៉ះ អូ ត្រង់ អុះ ខង ប៉ាន់ដា ពៃ វ៉ត ណោះ ប៉ាង៉ល់

អ៊ែ ម៉ោញ ទង ដេល ។ អ៊ែ ផា "ប៉ាន់ដា អឺស ត្រគ់ ឡាំ ក្យាគ់

ប៉ាគ់ សាឡះ ប៉ាទ្រូ កេះណោះ អឺស អើ ញៀវ ប៉ៃង នឹវ កាតាំង

ហង ពូ តើល កា អឺស ។ ទឹល ប៉ាគ់ ណោះ ផា ប៉ប៉ ប៉ាទ្រូ អឺស

តង៉ះ ស្វាគ់ អ៊ែ កេះណោះ អឺស ជៀក អ៊ែ ចាក សូ ។

ផា អ៊ែ អូ អ្ហុ ឃ្លង ទៀក រី អូ អ្ហុ កាទៀង កឹង អឺស ប៉ោក

សាពឹង អ៊ែ តុត ពុត អឺស ។ ផា ប៉ាទ្រូ ឡាអិក អឺស អឺស

តាគ់ អំប្រ៉ង៉ ជឺវ អោះ ទៀក ។

ទឹល ប៉ាក់ ទៀក ផា ប៉ប័ កឺត កី   អីស រ៉ុប ពុះ សា ។ ម៉ោញ ណាវ្គ ផា ប៉ាទ្រូ អំប៉ញ់ ផា "អីស ចឹង អ្យក់ ព្រឹង តីស ញ៉ា អ្យក់ ព្រឹង ចិ ? អីស ផា អ្យក់ ព្រឹង តីស " កេះ សំយ៉ុាំង កេះ ញ៉ា អ៊ែ កា សឹត ដិត ប៉ាក់ ហី ។ ផាឱ ដារ់ អន់តីគ អ៊ែ កា ប្រ៉គ័ ពួយ ប៉ានឹរ ចាង័ អ៊ែ ណោះ តាទិច ។ ឡាំ កាអ៊ែ ប៉ាក់ សាឡះ ប៉ាទ្រូ អើ រើុក រ៉ារើុក ទី ពៀវ ប៉ៃង នីរ អន់តីគ ឡឹង ណោះ កាតាំង ប៉ាទ្រូ តើល ប៉ាក់ ង៉ុរ រ៉ឹុចៗ ។ សាក់ កាតាំង ប៉ានឹរ ពូ តើល អ៊ែ ទ្រង អា កា ហោក កាខាក់ អើ អន់ដើរ ចាក អន់ដើរ ហង កាអ៊ែ ។

បគ័ ទឹល ប៉ាគ់ ណោះ ប៉ប័ ប៉ាទ្រូ កល់ ដោះ តាប៉ង ចាំងហាច អ៊ែ ផា "ឡ្យា ប៉ាទ្រូ កល់ ដោះដេល អា ទិះ! សាមគ័ កា ប៉ាណ្ហូស អាញ៉ូ ពែ "។ បគ័ កាតាំង អ៊ែ ផា នីណោះ ប៉ាទ្រូ ផា "បះ ឡ្បាដាគ់ ឡ្បានឹរ ខាក់ ឡ្បាចាង័ អា វេស ! អូ ឡ្បាត្រាគ់ ឡ្បាក់កា ឡ្បាចាង័ អាញ៉ូ ឡ្បាទ្រួល "កេះណោះ ប៉ាទ្រូ អំប៉ញ៉ូ អ៊ែ ផា " ញ៉ា ឡ្បាអីស អើ កា ឡ្បាអាញ៉ូ ឡ្បាចាង័ ? អ៊ែ តើល ផា"អាញ៉ូ ផា ចឹង ជៀក អីស ចាក សូ " ប៉ាទ្រូ ផា "ឡ្បាចាក ឡ្បាត័ះ " ឡ្វៃង ណោះ ចាក កា អន់ឌ្មៃ តាទិច ។

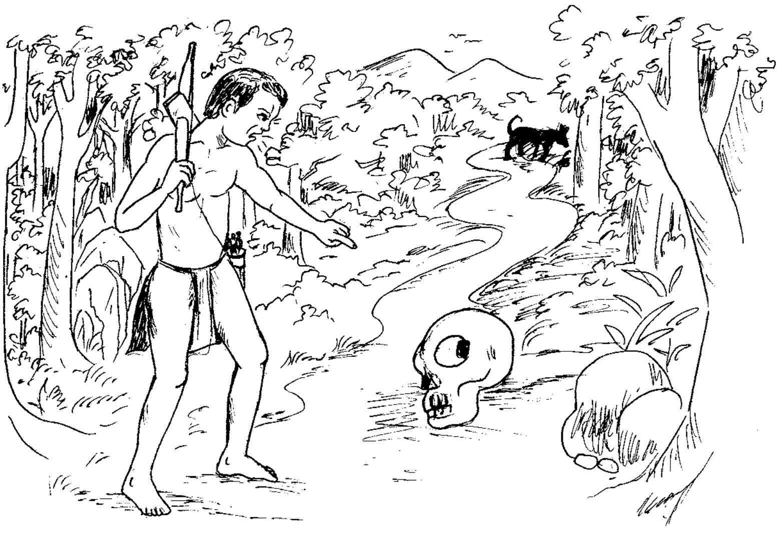

ផាឱី ទឹល ចារ កឹង ប៉ាទ្រូ ផា" ឡាចាង័ ឡាប៉ោក ឡាអាញ់ "

ឡៃង ណោះ អ៊ែ កា វ៉ុល ប៉ោក សាពឹង ប៉ាទ្រូ ណោះ ប៉ាគ់ ង៉ុរ តូគ ។

ប៉ាទ្រូ ផា " កេង ឡាដាគ់ ឡាចាង័ អាញ់ ឡាអា វេស! អូ

ឡាត្រគ់ ឡាក់កា ឡាចាង័ អាញ់ ឡាទ្រូល " អ៊ែ ផា "ដាគ់ ហាង

ខង អាញ់ ប៉ាណួស " កាតាំង អ៊ែ កាប នីណោ័ះ ប៉ាទ្រូ អ្វៃ តាតិង ។

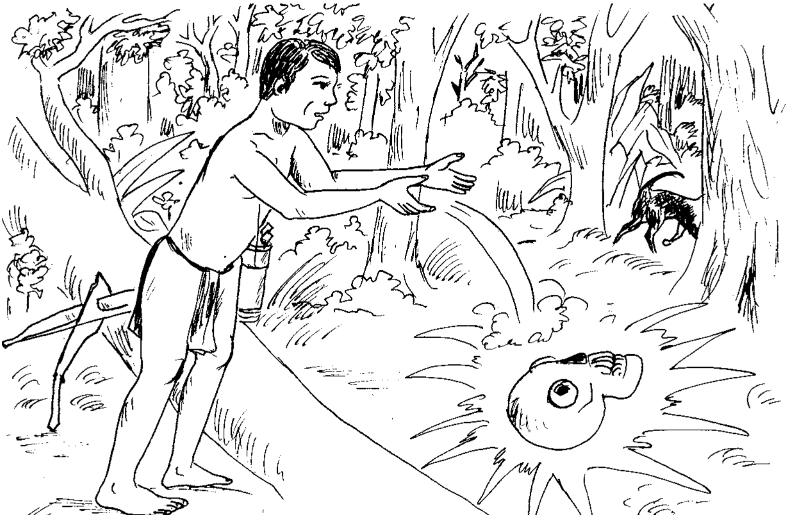

អន់ឱែ ចាក ទី ចាំងហាឃ្គ ឡឹង ណោះ ផាឪ ទឹល ទ្រូង ទៀក ម៉ោញ ប៉ាទ្រូ កា អើ ប៉ាណ្ហូស ណោះ ប្រុី មុឹងឃ្លូង អ៊ែ ។ ប៉ាណ្ហូស ណោះ អូ អត់ សំរ៉ាញ័ អ៊ែ កា វ៊ុល ប៉ោក សាពឹង ប៉ាទ្រូ ណោះ ឡាក់កា អន់ទ្រូល ទៅ ។ ប៉ាទ្រូ ប៊ុច អឹក កា ខាក់ ហះ កា អ៊ែ អូ វ៉ះ ឡាច់ អន់ ប៉ាណ្ហូស ណោះ អ្លុ អន់តគ់ អុះ ។ ចាក ឡាំ ចាក ទី ចាំងហាឃ្គ ឡឹង ណោះ ប៊ែត ផាឪ កាតាំង សូ ក្វាល់ ហើះ ៗ... ប៉ាណ្ហូស ផា " ញ៉ា សូ ក្វាល់ ណោះ ប៉ាទ្រូ ? " ប៉ាទ្រូ ផា "ឡាលុល ឡាលឹល " ប៉ាណ្ហូស ឡាំ ហៃ ទឹល ប៉ាគ់ ណោះ ស៊ូ កា ជឹល ។

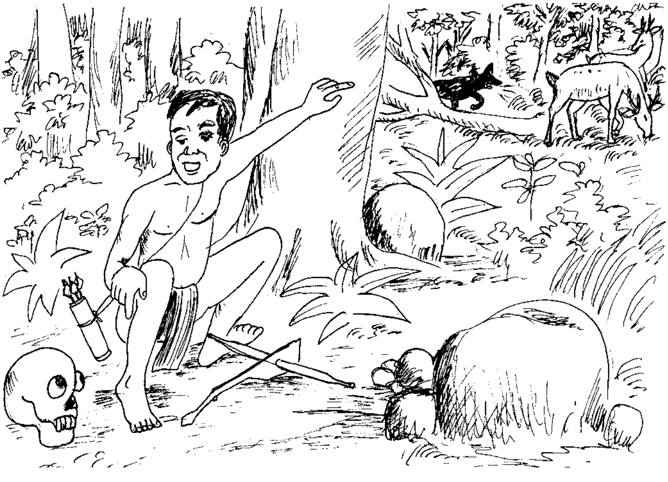

អ៊ែ ផា " ឡោ ប៉ាទ្រូ អ៊ូ ហ្លង់ អន់ កា ជឹល ឡាលុល ឡាលិល ជឹលៗ ប៉ាណ្ហូស អន់ អ៊ែ "។ ចាក ឡាំ ណាវ្គ ផាឪ ស៊ូ ក្វាល់ ហើះ ៗ...ប៉ាទ្រូ ផា "អ៊ឺ ចាង៉ អា ឡាលែ៎ត ឡាលត " ប៉ាណ្ហូស ផា "ឡោប៉ាទ្រូ អ៊ូ ហ្លង់ អន់ កា តាគត ឡាលែ៎ត ឡាលត " ចាក ឡាំ ណាវ្គ ផាឪ កាតាំង ស៊ូ ក្វាល់ សាគែ៎ ព្រហើះៗ...ប៉ាទ្រូ ផា " ចាង៉ អា ឡាលូ ឡាលែ៎ " ប៉ាណ្ហូស ផា " ឡោ ប៉ាទ្រូ អ៊ូ ហ្លង់ អន់ កា សាគែ៎ ឡាលូ ឡាលែ៎ ។ ប៉ាទ្រូ ផា " បះ កេង ឡាដាគ់ ឡានឹរ ខាក់ ឡាចាង៉ អា វេស " ។

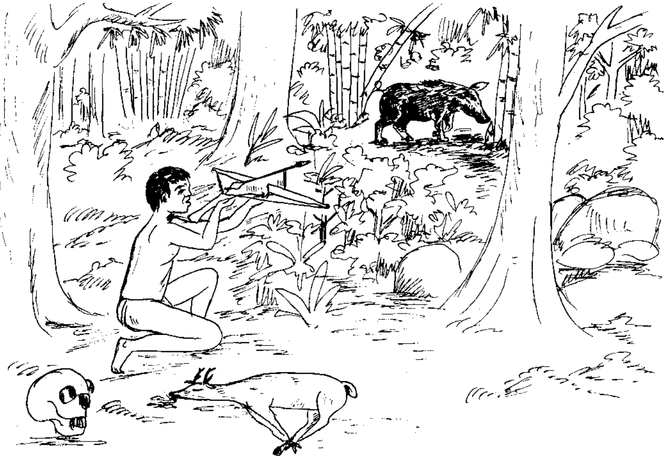

បគ័ ដារ់ ចឹង មុាំង អន់ខែុ កា វ៉ាឡូវ ប្រ៉គ័ ឡាណើះ ឡាណាង កាង ការ់ពី ដំ កា អន់ខែុ ហា ណោះ ហង ។ កេះ ពុះ សាអ៊្លឹង ពុះ ញ៉ា កេះ ប៉ាណូស ណោះ ផា " ចាង៉ អីស ក្យាគ់ សាអ៊្លឹង កា ពិន ហោហ អាញ់ ចឹង ជឹរ អោះ ទ្យេក ប៉ែត " ប៉ាទ្រូ ផា "អ៊ឹស " អ៊ែ កា ជឹរ តាទិច ហង បគ័ ទឹល ប៉ាគ់ ទ្យេក អ៊ែ ប៉ប័ កឹត កី ពៀវ កាតុ ។ អ៊ែ ផា "ហ៊ី ដាគ់ កឹត អា រុប ពុះ សា អាញ់ វេស " កឹត ផា "ជែ រុប១ មុី ញឹន ចឹង តង៉ ប៉ាង៉ល់ ប៉ាទ្រូ កា អីស ។

អ៊ែ ផា តិ ត្រោម អច់ អាញ៉ូ អា កឹត ឡឹង សើគ ឡឹង ពៃ បើ
កាតាំង លៅ អាញ៉ូ កឹត អ្លុ តង័ ˝ប៉ាណូស ។ កេះ ផា នីណោ័ះ
អ៊ែ ˝រុប ញ៉ិច កឹត ណោះ តោ័ ទិ ព្យេវ ។ ហៃ កា អ្វូ ˝ប៉័ អ៊ែ
ហាវ ˝ប៉ាគ់ ឡាណើះ ˝ប៉ាទ្រូ កា ឡាំ ចាជី អ៊ែ ទឹល ទៀក អើ
កាអ៊ែ ˝ អឺ ឡាចាង័ ! អឺឃ្គ (˝ប៉ាណូស ណោះ តើល) ។ បគ័
ទឹល ˝ប៉ាគ់ ណោះ ˝ប៉ាទ្រូ កា ឡាអិក អ៊ែ កាខាក់ តារ សំប្លត់ ។

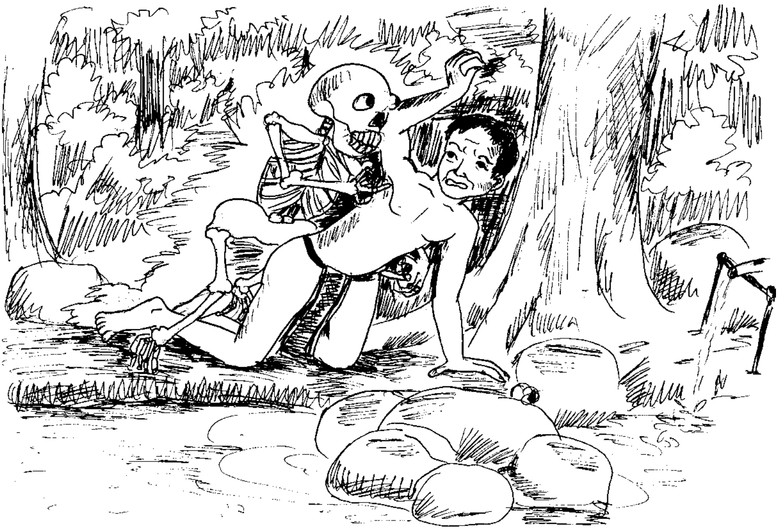

តារ កាំលឺ អន់ឱ កា សឹត ប៉ាត់ ឡាណើះ ជែក សាអ្លឹង ជែក សាអ្លាច់ ។ ហ៊ួត អា ប៉ាទ្រូ អ្យក់ កាអ៊ែ អៀងៗ អន់ កា ប៉ាណួស ណោះ ប៉ែតៗ ខង អ៊ែ អូ ដាត់ ប៉ានឹរ ពឹរ កាង ។ កេះ ជែក សាអ្លឹង ជែក ញ៉ា ប៉ាទ្រូ ផា " អាញ់ អូ ឡាទី ឡាណាគ័ ញ៉ា ចឹង ឡាអន់ កា ឡាអឹស អុះ ឡាចាង័ អាញ់ ឡាទី ដឹង ឡាវ៉ាក់ ឡារ៉ុំ អឹស ចឹង ឡាអ្យក់ ព្រឹង ឡាតឹស ញ៉ា អ្យក់ ព្រឹង ឡាធិ ? " ប៉ាណួស ណោះ ផា " ព្រឹង តឹស ហង ប៉ាណួស ប៊ុច អ៊ែ ! ញ៉ា ចឹង ប្រ៉គ័ កា ព្រឹង ធិ ? ប៉ាទ្រូ ផា បះ ឡារ៉ក ឡានឹរ ចាង័ អា វេស " ។ ឡៃង ណោះ ប៉ាទ្រូ កា អន់ ព្រឹង តឹស កា អ៊ែ តាទិច ។

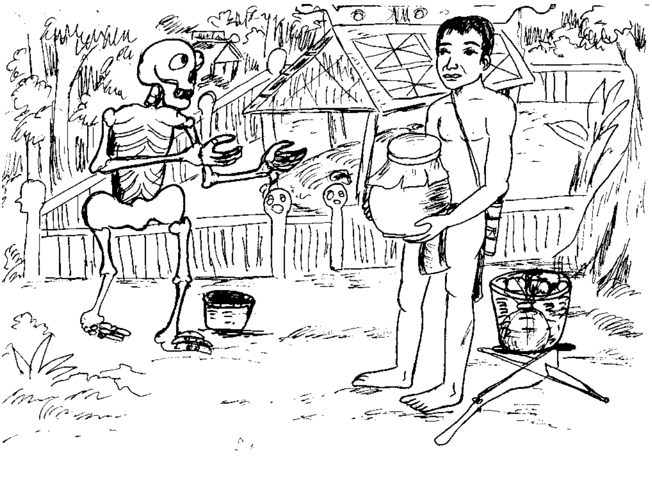

ទៃ្បង ណោះ អន់ឪ្ខ កា សឹត ទ្រង ញឿ ទ្រង អ៊ែ ។ អន់ឪ្ខ ក្លះ គួប អន់ឪ្ខ បើ តាន័ ចាំងហាយ្គ អុះ ផាឪ ប៉ាទ្រូ ផា ៉ ឡាចាង័ អីស ឡាពិល ឡាតាំង ! កាតាំង ប៉ាទ្រូ ផា នីណោ៉ះ ប៉ាណ្ហូស ណោះ កាលែង ប៉្លែក ផាឪ ប៉ាទ្រូ រ៉ុប ប៉ាង៉ាត៉ អ៊ែ អន់តាន័ ណោះ ហាង ។ កេះណោះ អ៊ែ កា សឹត ទឹល ប៉ាគ់ ហី ។ អ៊ែ ហោក ខាក់ កា ប៉ាទ្រូ អន់ ព្រឹង តីស កាអ៊ែ ។ អ៊ែ ឃឹត ផា គិត អៀ គែង ម៉ាត់ អ៊ែ ចឹង កើត ប្រ៉ះ ប៉ាត្រង័ ឡាក់កា ចាង័ អ៊ែ ដេល ។ វ៉ុរ កាអ៊ែ ព្រឹង ណោះ ឡាច់ ដឹង កាណាគ័ ស្យាត កាណាគ័ បឹង បោ អោម បោ អច់ ។

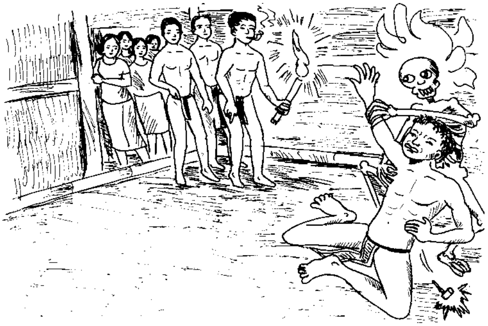

ប៉ាត់ កាមុាំង ប៉ាទ្រូ ឡាំ ឡាអិក អ៊ែ ទឹល ប៉ាត់ ហី ។ អ៊ែ អង់ហ្យាំង កា ម៉ាក់មើុរ រើុក រ៉ារើុក កាំឡាំង ស្រុក កាំឡាំង តេះ កាតាំង អន់ឌែ កា ឡាំ តង័ ទិ ឌូ ទឹល ប៉ាត់ ណោះ ហៃ ប៉ាទ្រូ នីចម័ កា អូ ប៉ប័ ។ ហៃ កា ប្រ៉គ័ បាប អ៊ែ តាឡាម័ ចាង័ អ៊ែ កា ឡាំ តង័ ។ អ៊ែ ទ្រុង ឡាំ ចាឡេះ ប៉ៃង តឹល ភឿ ចឹង ប៉ាខាត់ ប៉ាទ្រូ ណោះ ជែ អន់ ឡាអិក ចាង័ អ៊ែ ។ ជែក កា អន់ឌែ ម៉ោញ កាអ៊ែ ព្យេវ កា ប៉ាទ្រូ ម៉ោញ កា ប៉ាទ្រូ ព្យេវ កា អ៊ែ តារ តាដោះ សាអ្វះ អូ កេះ ។

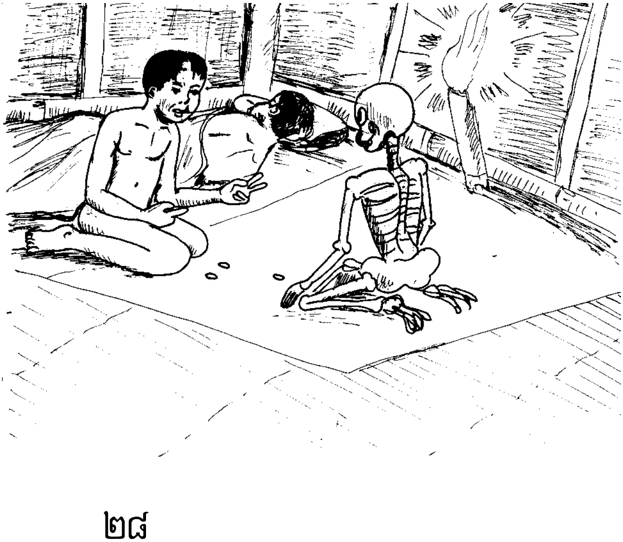

បគ័ ប្លែ៉ង តារ ផុង ប៉ាទ្រូ
ណោះ កាអ៊្លូង អូ អ្លុ សឹត
ប៉ាណ្ហូស ណោះ កា អើ
កាំឡ្យាំង ស្រុក ឡាំ រ៉ុប ។

ឡៃ្យង ណោះ កាំឡ្យាំង ស្រុក ទិ ខ្ញូ កា ពីត ចះ កោះ ប៉ាន់តោ៉ ប៉ាទ្រូ ណោះ កា ខាក់ ហះ កា ប៉ាទ្រូ ណោះ សាអ្វះ អូ តោ៉។ អន់តឹគ ឡឹង ណោះ កាំឡ្យាំង ស្រុក កា អ្យក់ ប៉ាទ្រូ ណោះ ឡាំ អន់ តាគ័ តុ ប៉ាគ់ ឡ្យាន រ៉ោង ។ ប៉ាគ់ មង កាដារ់ សាស្វា កា ឡាំ ចាចាក សាមយ រ៉ល់ ប៉ាគ់ រ៉ោង ណោះ ដេល ។ អន់ខ្មែ ផះ ឡាង៉ាត់ អ្វែ រ៉ល់ ប៉ាទ្រូ ផា " ឡាកើគ ពឹ អឹស ឡាអើ "

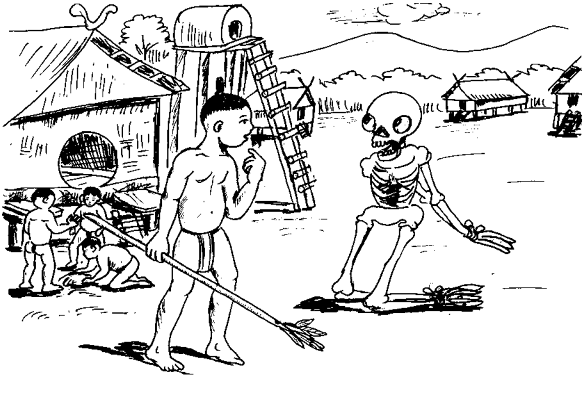

សាស្វា កាលៃង ហៃ អូ ប៉័   ឡៃង ណោះ អ៊ៃ អ្យក់ អ៊្លង ហឹរ ប៉ាទ្រូ ណោះ ប៉ោក ។ កេះណោះ អន់ឱៃ កា រ៉ល់ ណាវ្គ សោៗ ក្លិងៗ ។ ប៉ាទ្រូ ផា ណាវ្គ "ឡាណាង មើត អីស ឡាអើ សឹត ប៉ាត់ ឡាហី ! សាស្វា កាលៃង ហៃ អូ ប៉័ ប្យិប កា អ៊្លង ហឹរ អ៊ៃ ប៊ុស ។ អន់ឱៃ រ៉ល់ ណាវ្គ អូ ទី ម៉ោញ ទ្រុ ផាឱ ប៉ាទ្រូ អើ សាស្វា ណាវ្គ ផា " ឡាកើត ពី អីស ឡាអើ ប៉ាត់ ហី តោ !

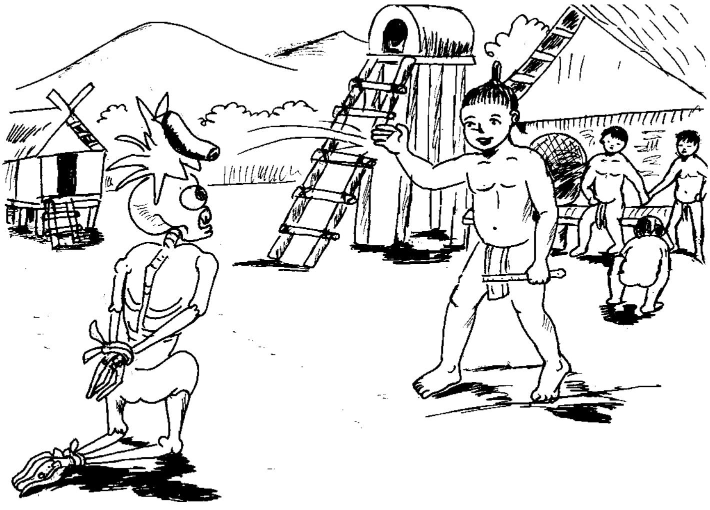

ហៃ កា ប៉ាទ្រូ អើ ប៉ាង៉ល់ ទៅ ៗ សាស្វា ណោះ អូ អត់ សាំវ៉ាញ៉ូ អ៊ែ កា អ្យក់ វ៉ាញ់ចង្យាំង ពី អ៊ែ កោះ ឡឹង ប៉ានឹម ឡាំ តាល់ ប៉ាទ្រូ ណោះ ច្រុប ឡាកា ឡាច់ ផាម ។ ប៉ាទ្រូ អ្យូគ កា សាស្វា ណោះ ឡាច់ អ៊ិ្យរ ៗ។ បគ័ ប៉ប័ ប៉ាទ្រូ ឡាកា សាស្វា ណោះ កា សាតាក់ សឹត វ៉ះ លូ ពី អ៊ែ ប៉ាត់ ហី ។ អ៊ែ ផា " ពឺ ! អំ ពៃ ញ៉ឹន តាល់ ប៉ាទ្រូ លូ វ៉ាញ់ចង្យាំង ឡាកា ឡាច់ ផាម អៀងៗ ។

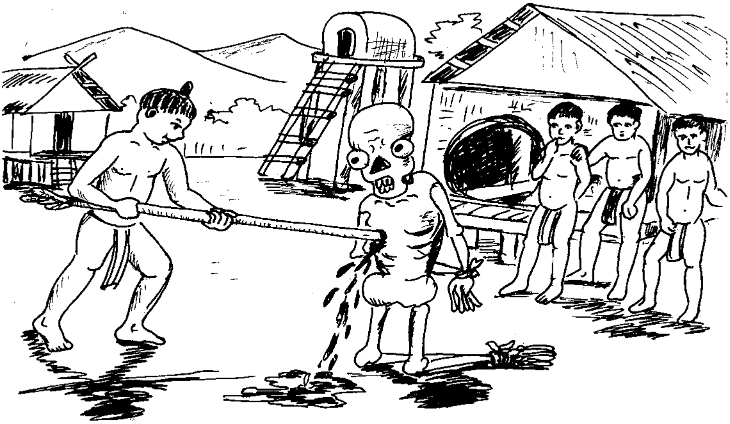

ពី អ៊ែ ផា " ឡាកា តាទិច កើត ! " គន អ៊ែ ផា " អ៊ុគ ឡាកា តាទិច " ពី អ៊ែ កា ឡាំ ហៃ ទឹល ប៉ាគ់ ណោះ ផាឪ ប៉ប៉ ប៉ាទ្រូ ណោះ ឡាកា តាទិច ។ ប៉ប៉ នីណោះ អ៊ែ កា អើ កាំ ឡាំង ស្រុក ទិ ឌូ ឡាំ ប៉ាន់ តោ៉ ប៉ាទ្រូ ណោះ លូ វ៉ាញ់ច្យាំង ទឹល តោ៉ ។ គិត ណោះ ហង បះ ពិន អ្គុ អន់តគ់ ផា ប៉ាទ្រូ អ្យូគ កា វ៉ាញ់ច្យាំង ប៉ានឹម ទឹល រ៉ាំងហាវ ពិន កិញអៀ ។

(ឡុចកេះ)

បុរសពីរនាក់បបួលគ្នាបណ្តើរឆ្កែក្នុងព្រៃ

កាលពីព្រេងនាយមានបុរសពីរនាក់បានបបួលគ្នាបណ្តើរឆ្កែទៅព្រៃ ដើម្បីរកបាញ់សត្វ។ បុរសទី២ និយាយថា: តោះក្លើ!ថ្ងៃនេះយើងបណ្តើរឆ្កែ ទៅព្រៃហ៎ ! បុរសទី១ : តោះ! ទៅក៏ទៅ។ បុរសទី២: បើអញ្ចឹងចូរឯង ទៅចាំខ្ញុំនៅក្បែរផ្លូវគេ កប់ខ្មោចនោះមុនចុះ !បន្តិចទៀតខ្ញុំនឹងទៅ។ បន្ទាប់ ពីនិយាយគ្នាហើយ បុរសទី១ ក៏ប្រញាប់យកស្នា និងព្រួញរបស់ខ្លួនដើរទៅ មុនចាំនៅកន្លែងដែលគេបានណាត់ គ្នានោះមែន។ គាត់អង្គុយចាំនៅទីនោះ យូរមែនទែន ប៉ុន្តែមិនឃើញក្លើរបស់គាត់ (បុរសទី២) មក។ គាត់ក៏ស្រែក ហៅក្លើរបស់គាត់យ៉ាងខ្លាំង តែមិនលឺក្លើគាត់ឆ្លើយតបសោះ។ គាត់ចេះតែ ស្រែកហៅម្តងហើយ ម្តងទៀតថា: អឺ ក្លើ! ក្លើ អើយ! ចុងក្រោយស្រាប់ តែឮសំលេងគេឆ្លើយល្វើយៗ ពីព្រៃខ្មោច។ ឮដូច្នោះ គាត់ក៏ប្រឹងហៅម្តង ទៀត ស្រាប់តែឮសំលេងគេឆ្លើយថា: បាទ! នៅខាងមុខ។ គាត់ដើទៅមុខ បណ្តើរ ហៅបណ្តើរ ។ រីឯសំលេងគេឆ្លើយនោះក៏លឺកាន់តែជិតទៅៗដែរ។ ពេលដើរទៅដល់ទីនោះទើបដឹងថាខ្មោច ប៉ុន្តែគាត់ឥតមានអារម្មណ៏ថាខ្លាច ខ្មោចនោះ សោះ(ឃើញតែលលាដ៏ក្បាល)។ ខ្មោចសួរគាត់ថា: ក្លើឯងហៅខ្ញុំ មានការអ្វីដែរ ? គាត់ឆ្លើយថា :សូមទោស !ខ្ញុំមិនបានហៅបងឯងទេ គឺខ្ញុំ ហៅកើរបស់ខ្ញុំទេ ព្រោះព្រឹកមិញនេះគាត់បានបបួលខ្ញុំបណើរឆ្កែទៅព្រៃ ។

ខ្ញុំអង្គុយចាំគាត់ នៅទីនេះ តាំងពីព្រឹក រហូតដល់ថ្ងៃនេះហើយ នៅតែមិនឃើញគាត់មកដល់ ទើបខ្ញុំហៅគាត់។ ខ្មោចតបវិញថាៈ ថ្ងៃនេះហើយប្រហែលជាគាត់មិនមកទេ។ តោះទៅជាមួយខ្ញុំក៏បាន។ ពេលឮខ្មោចនិយាយដូច្នោះបុរស នោះក៏មិនហ៊ានបដិសេធដែរ ព្រោះខ្លាច ខ្មោចធ្វើបាបគាត់។

ពេលទៅដល់កន្លែងមួយ មានឈើដួលកាត់ផ្លូវ ខ្មោច និយាយថាៈ ក្លើខ្ញុំអត់ចេះរំលងឈើទេសូមមេត្តា ជួយ លើកខ្ញុំផង ! ពេលលឺខ្មោច និយាយដូច្នោះបុរសនោះក៏មកចាប់លើកក្បាល ខ្មោច នោះឆ្លងរំលងឈើ ហើយដាក់លើដីវិញដោយថ្នម១។ ដើរឆ្ងាយពីនោះបន្តិច ស្រាប់ តែ លឺសំលេងឆ្កែព្រុស វ៉ុះ១...។ បុរសនោះសួរខ្មោចថាៈ ក្លើ! ឆ្កែយើងវា ព្រុសសត្វអ្វី ? ខ្មោចឆ្លើយថាៈ វាព្រុសសត្វ **ឡាលុស** (សត្វឈ្លូស) គ្រាន់តែ ដឹងថា សត្វឈ្លូស បុរសនោះក៏ហូតព្រួញដាក់លើស្នា ហើយបាញ់សត្វនោះបានភ្លាម។ បន្ទាប់មកគេក៏បន្ត ធ្វើដំណើរ ទៅមុខទៀត កាន់តែជ្រៅទៅ១ រហូតដល់ អូរមួយ។ ខ្មោចនិយាយទៅកាន់ បុរសនោះទៀតថាៈ ក្លើ សុំជួយចំលងខ្ញុំអោយរួច ពីទឹកនេះផង។ គាត់ក៏លើកបីខ្មោចនោះដើរឆ្លងផុតពីអូរ រួចដាក់ចុះលើដីវិញ ដោយថ្នម១ ដូចមុនដែរ។ គេក៏បន្តដំណើរទៅមុខទៀត។ ដើរបានឆ្ងាយពីនោះ បន្តិចស្រាប់តែ ឮឆ្កែព្រុសទៀត វ៉ុះ..វ៉ុះ បុរសនោះ សួរៈ ក្លើ តើឆ្កែយើងវាកំពុង ព្រុសសត្វអ្វី ? ខ្មោចៈ វាកំពុងព្រុសសត្វ **ឡាឡួត** (សត្វត្រកួត) គាត់ទៅមើល ឃើញសត្វត្រកួត ក៏លើកស្នាបាញ់បានទៀត។

ដើរឆ្ងាយពីនោះបន្តិចលឺឆ្កែព្រុសទៀត វ៉ុះ..វ៉ុះ បុរសនោះសួរដូចមុនទៀត ។ ខ្មោច ឆ្លើយថាៈ វាព្រុស **លូកព្រៃ** (ជ្រូកព្រៃ) ណាក្មើ ។ មិនបង្អង់យូរបុរស នោះ ក៏លើកស្នារបស់ខ្លួន បាញ់ជ្រូកព្រៃនោះបានដូចគ្នាដែរ ។

ពេលថ្ងៃជិតលិចបុរសនោះ និយាយថាៈ ក្មើ ! តោះយើងដើររកកន្លែង សំរាកដុតអាំងសត្វទាំងនះ ។ តោះ! (សំដីខ្មោច) ពេលរកកន្លែងបានហើយ គេ ក៏ធ្វើជំរកនៅជាបណ្តោះអាសន្ន ។ លុះដល់ព្រលប់ពួកបក្សី រាត្រីចរ យំព្ទទ្រហឹង ស្រុះៗ គ្នាគួរអោយគាត់ព្រឺព្រួចក្រៃលែង ។ ខ្មោចនោះវិញ វាក៏ក្រោកឈរវេរាំ បញ្ចេញកាយវិការចំលែកៗ ជាមួយនឹងសំលេងសត្វយនោះ ដើម្បីអោយបុរស ភ័យខ្លាច តែបុរសនោះនៅតែមិនខ្ចីខ្លាចបន្តិចសោះ ព្រោះគាត់ជាមនុស្សមានចិត្ត រឹងប៉ឹង ។ ខ្មោចក៏ចាក់ប្រលែងលេងរំខាន គាត់រកពេលដេកពួនមិនបាន ។ ដោយ ទ្រាំមិនបាននឹងទង្វើរបស់ខ្មោចបុរសនោះ ក៏ប្រើឧបាយកល្បមួយថាៈ ក្មើឯងនៅ ទីនេះអាំងសាច់អោយយើងផងណា ! ខ្ញុំ ទៅរកដងទឹកមួយភ្លែតសិន ។ ខ្មោចៈ បាទទៅចុះ ឆាប់មកវិញផងណា! បុរសនោះតបៈ បាទក្មើ! ខ្ញុំនឹងម្រកវិញឥឡូវ នេះហើយ ។ និយាយរួចបុរសនោះក៏ចុះទៅរកដងទឹកទៅ ។ ជួនពេលនោះ ស្រាប់ តែមានសត្វកង្កែបពីរក្បាលពួននៅ ក្បែរមាត់ទឹក ។ គាត់និយាយទាំងត្រេកអរ ថាៈ អ៊ីយ៉ា ! អាកង្កែប ថ្ងៃនេះខ្ញុំនឹងចាប់ឯងមកធ្វើជាអាហារហើយ ។ គាត់ប្រុងលើកដៃចាប់ ស្រាប់តែកង្កែបនិយាយអង្វរថាៈ បងកុំ ចាប់ពួក ខ្ញុំអី! ពួកខ្ញុំនៅទីនេះ ដើម្បីចាំជួយបញ្ឆោតខ្មោចអោយបងឯង ។

បើមិនអញ្ជឹងទេ យប់នេះបងឯងដេកមិនបានសុខឡើយ ។ លឺសត្វកង្កែប និយាយដូច្នោះ បុរសនោះក៏សួរបញ្ជាក់ថាៈ តើពួកឯងត្រូវធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីកុំអោយ ខ្មោចនោះ មករំខានខ្ញុំបាន ? កង្កែបប្រាប់ថាៈ រឿងនេះមិនពិបាក ទេ!បងឯង ត្រូវធ្វើទរទឹក ពីរកន្លែង ដាក់ខាងលើមួយ និងនៅខាងក្រោមមួយ ។ ធ្វើរួចហើយ បងឯងទៅដេកនៅកន្លែងវិញចុះ! ចំនែកឯខ្មោចនោះ ទុកអោយពួកខ្ញុំចាត់ការវាដោយខ្លួនឯង នៅក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ ។ ស្តាប់រួចបុរសនោះក៏ធ្វើតាមកង្កែបប្រាប់ រួចត្រលប់ទៅដេកនៅន្លែងវិញ តាមផ្លូវកាត់ ។ ចំនែកសត្វកង្កែបក៏បំបែកគ្នាទៅតាមផែនការដែលពួក វាបានគ្រោងទុក ដោយអោយកង្កែបមួយនៅទរទឹកខាងលើ និងកង្កែប មួយទៀត នៅទរទឹកខាងក្រោម ។ ដោយសារបុរសនោះចុះទៅដងទឹកយូរពេក ខ្មោចក៏ចុះទៅតាមរក ។ ពេលទៅដល់ទឹក ខ្មោច រកមើលបុរសនោះ គ្រប់ទីកន្លែង តែមិនឃើញសោះ ឃើញតែទរទឹក ដែលបុរសនោះទើបតែធ្វើហើយ ។ ខ្មោចក៏ស្រែកហៅ : ក្លើអើយ អឺ ក្លើ ! កង្កែបនៅខាងលើឆ្លើយៈ "ទូយ្គ " លឺដូច្នោះ ខ្មោចក៏ឡើងទៅខាងលើ តែមិនឃើញអ្វីសោះ ។ ខ្មោចក៏ហៅទៀត ក្លើ អើយ អឺ ក្លើ! កង្កែបខាង ក្រោមឆ្លើយៈ "ទូយ្គ " ខ្មោចក៏ចុះទៅក្រោមវិញហើយនិយាយថាៈ យី ក្លើ នេះដើរលឿនណាស់វើយ ខ្ញុំតាមមិនទាន់សោះ ។ ទៅដល់ខាងក្រោមឃើញ តែទរទឹកដដែល ។ ខ្មោចចេះតែស្រែកហៅដូច្នេះរហូត រីឯកង្កែបទាំងពីរ ក៏ចេះតែឆ្លើយបញ្ឆោតវាអោយដើរចុះឡើងៗ នៅទីនោះរហូតដល់ភ្លឺ ។

ពេលព្រឹកថ្ងៃរះស្រាងៗ ខ្លាចនោះ ក៏ត្រលប់ទៅកន្លែងវិញ ស្រាប់តែឃើញបុរសនោះកំពុងអង្គុយអាំងសាច់ធ្វើព្រងើយ ។ បន្ទាប់មកវាពោលថាៈ យប់មិញនេះ ក្មើឯងដើរលឿនមែនទែន ខ្ញុំហៅនៅខាងលើ ក្មើឆ្លើយនៅខាងក្រោម ខ្ញុំចុះទៅក្រោមហៅទៀត លឺក្មើឆ្លើយនៅខាងលើ ។ ខ្ញុំឡើងចុះតាមក្មើរហូតដល់ភ្លឺ តែតាមមិនទាន់សោះ ។ បុរស តបៈ មានលឿនឯណា ! ខ្ញុំទើបតែមកដល់ម្សាញ់មិញនេះដែរ ។ ហេតុអ្វីបានជាក្មើឯងទៅដងទឹកយូរម្លេះ ? (ខ្លាចសួរ) បុរសនោះ ឆ្លើយថាៈ យូរដោយសារខ្ញុំវង្វេងផ្លូវ បន្ទាប់មកពួកគេ ក៏រៀបចំប្រមូលសាច់ ទាំងអស់ដាក់គំនរ រួចហើយខ្លាចបែងចែកជាពីរចំណែកមិនស្មើគ្នា គឺម្ខាងតិច ម្ខាងច្រើន ។ ខ្លាចអោយចំណែកដែលច្រើននោះទៅបុរសជាក្មើ ។ ដោយឃើញខ្លាចចែកមិនស្មើ បុរសនោះក៏សួរថាៈ ម្ដេចក៏ក្មើឯងចែកអោយខ្ញុំច្រើនម្លេះ ? ខ្លាចឆ្លើយៈ ព្រោះក្មើឯងមានគ្នាហូបច្រើន ។ ខ្ញុំហូបម្នាក់ឯងយកតិចប៉ុណ្ណឹងបានហើយ ។ មុនពេលបែកគ្នា ខ្លាច គិតក្នុងចិត្តថា ៈ មុននឹងបែកគ្នា តើខ្ញុំមានរបស់អ្វីអោយក្មើទៅ ? អូ ! ខ្ញុំនឹងអោយវត្ថុទិព្វ បន្ទាប់មក ខ្លាច និយាយថាៈ ខ្ញុំគ្មានរបស់អ្វីអោយឯងទេក្មើ ! ខ្ញុំមានតែវត្ថុទិព្វ តើក្មើចង់យកអាធំ ឬមួយយកអាតូច ? បុរសតបៈ រឿងនេះទុកអោយ ក្មើដែលជាម្ចាស់របស់ ជាអ្នកសំរេចចុះសំរាប់ខ្ញុំក្មើអោយមួយណា គឺខ្ញុំយកមួយនោះ ។ ខ្លាចក៏បញ្ជាស្ដេចរុយអោយទៅយកវត្ថុទិព្វធុនតូចនៅឯផ្ទះ រួចប្រគល់ អោយបុរសនោះដោយភាពសប្បុរស ។ បន្ទាប់មកគេ ក៏បែកគ្នាទៅ ។

ចេញទៅមិន ទាន់ឆ្ងាយប៉ុន្មានផង ស្រាប់តែខ្មោច ហៅបុរសនោះ ក្លើ អើយ ឯងភ្លេចខ្សៀ បុរសនោះមិនឆ្លើយគិតតែដើរតំរង់ទៅមុខរហូត ព្រោះគាត់ដឹងថា បើសិនជាគាត់បែរមើលនោះ ខ្មោចនឹងយកព្រលឹងរបស់គាត់ជាមិនខាន ។ ពេលដល់ផ្ទះភ្លាមគាត់ក៏យកវត្ថុទិព្វនោះមកបើកមើល ស្រាប់តែឃើញសំលៀកបំពាក់ស្អាត១ និងសំភារៈប្រើប្រាស់យ៉ាងច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ។ ឃើញដូចនោះប្រពន្ធគាត់ក៏សួរថា: របស់ទាំងនេះបងបានមកពីណា ? បុរសនោះឆ្លើយ: របស់ទាំងនេះគឺខ្មោចអោយបងទេ។ លុះស្អែកឡើង ប្រពន្ធគាត់ក៏យករបស់ទាំងនោះទៅហាលជុំវិញផ្ទះ។ ជួនពេលនោះ បុរសទី២ ដែលកុហកគាត់នោះ បានមកលេងផ្ទះគាត់។ ឃើញគាត់មានរបស់ច្រើន បុរសទី២ ក៏សួរថា: របស់ទាំងនេះក្លើឯងបានមកពីណាដែរ ? បុរសទី១ ឆ្លើយ: របស់ ទាំងនេះគឺខ្មោចអោយខ្ញុំទេក្លើ។ បុរសទី២: តើក្លើឯងធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចបានជាវាអោយរបស់ទាំងនេះ? ប្រាប់អោយខ្ញុំបានដឹងផងមើល៍! ដើម្បីខ្ញុំនឹងធ្វើតាមឯង។ បុរសទី១: ក្លើឯងធ្វើមិនបានទេ ព្រោះរឿងនេះវាលំបាកណាស់ ហើយគ្រោះថ្នាក់ទៀតផង។ បុរសទី២: មិនអីទេក្លើ! បើឯងធ្វើបាន ខ្ញុំក៏ធ្វើបានដូចគ្នាដែរ។ នឹកឃើញគ្រាដែលបុរសទី២ ភូតកុហកធ្វើបាបគាត់ពីមុន លើកនេះបុរសទី១ ក៏បានឱកាសធ្វើបាបវិញ ដោយនិយាយផ្ទុយដូច្នេះថា: ដំបូងឯងត្រូវទៅអង្គុយចាំនៅផ្លូវគេកប់ខ្មោចដែលឯង អោយខ្ញុំចាំឯងពីថ្ងៃមុន។ រួចហើយឯងធ្វើជាហៅខ្ញុំពីរបីដងទៅ ។ ពេលនោះ ឯងនឹងបានលឺសំលេងគេឆ្លើយតបមកវិញជាមិនខានឡើយ។

ពេលឃើញខ្មោច ឯងត្រូវជេរវាដោយសំដីអាក្រក់ រួចឯងបបួលវាបណ្តើរឆ្កែទៅព្រៃជាមួយឯង។ ក្នុងពេលដែលពួកឯងធ្វើ ដំណើរចូលព្រៃ បើសិនជាខ្មោចនោះមិនចេះឆ្លងទឹក ឬ មិនចេះរំលោងឈើ ឯងត្រូវលើកវាបោះទៅមុខ អោយខ្លាំង កុំថ្នមដៃអោយសោះ។ បើសិនជាខ្មោចនោះ បន្លាចឯង ឯងត្រូវរកលេសថាចុះទៅដងទឹក ។ ទៅដល់ទឹកនោះ បើសិនជាឃើញសត្វកង្កែប ឯងត្រូវចាប់វាដុតស៊ីកុំទុកអោយសោះ ។ ចំពោះវត្ថុទិញវិញ បើសិនជាខ្មោចអោយឯងជ្រើសរើសឯងត្រូវយកអាធំទើបល្អ។ ស្តាប់រួចហើយ គាត់(បុរសទី២)
ក៏ត្រលប់ទៅផ្ទះវិញទាំង ត្រេកអរ ។

លុះស្អែកឡើង គាត់ក៏ទៅចាំនៅកន្លែងដែលបុរសទី១ បានប្រាប់គាត់មែន។ គាត់ក៏ចាប់ផ្តើមស្រែកហៅៈ ក្លើអើយ អីក្លើ! គាត់ហៅបានពីរបីម៉ាត់ ក៏លឺគេឆ្លើយល្ញើយៗ នៅឯព្រៃខ្មោច។ គាត់ហៅបណ្តើរ ដើរទៅមុខបណ្តើរ ទាំងត្រេកអរ។ ទៅដល់ទីនោះ ឃើញក្បាលខ្មោចត្រងិលៗ ហើយពោលថាៈ អាក្អខ្មោចទេតើ! ខ្ញុំស្មានតែមនុស្ស! ខ្មោចតបៈ ក្លើនេះនិយាយស្តីពីរោះគួរអោយចង់ស្តាប់ណាស់មិនដូចក្លើខ្ញុំពីមុនទេ។ តើក្លើឯងមកទីនេះមានការអ្វីដែរ? បុរសនោះឆ្លើយៈ ខ្ញុំមកនេះ គឺចង់បបួលឯងបណ្តើរឆ្កែទៅព្រៃ។ ខ្មោចៈ មានអីទៅក៏ទៅ ។ និយាយរួចពួកគេក៏ចេញដំណើរទៅដល់កន្លែងមួយមានដើមឈើដួលកាត់ផ្លូវ ខ្មោចនិយាយថាៈ ក្លើ! ជួយលើកខ្ញុំផង! បុរសនោះក៏ចាប់លើកវា ហើយបោះទៅមុខព្រួស។

ក្លីនេះស្លូតបូតណាស់ មិនដូចក្លីមុនទេ (សំដីខ្លាច) ។ បុរសតបៈ មនុស្សគឺត្រូវស្លូតអញ្ចឹងហើយមិនដូចពួកឯងទេ។ (ខ្លាចនៅស្ងៀមលែងតមាត់) ។ ដើរឆ្ងាយពីនោះ ទៀតដល់អូរមួយ ។ ខ្លាចហៅៈ ក្លីជួយចំលងខ្ញុំផង ! បុរសនោះក៏លើកវាហើយ បោះទៅមុខដូចមុនដែរ ។ ខ្លាចខឹងខ្លាំងណាស់តែវាខំធ្វើពុតជាល្អ ។ ដើរឆ្ងាយពីទីនោះបន្តិចស្រាប់តែលឺឆ្កែព្រុសវ៉ុះៗ ...បុរសៈអាខ្លាចតើឆ្កែកំពុងព្រុសសត្វអ្វី ? ខ្លាចៈ វាព្រុសសត្វ**ឡាលុស** ។ បុរសៈ អាខ្លាចល្ងង់សត្វនេះគេហៅថាសត្វឈ្លូស មិនមែនឡាលុសដូចឯងថានោះទេ។ បាញ់បានសត្វឈ្លូសហើយ គេក៏បន្តដំណើរទៅ មុខទៀត។ ដើរចេញពីទីនោះបន្តិចឆ្កែក៏ព្រុសទៀតវ៉ុះៗ.....ខ្លាចៈ ក្លី !នេះសត្វ **ឡាឡូត** ។ អាល្ងង់ខ្លៅ ! នេះគេហៅថាសត្វ**ត្រកួត** មិនមែន **ឡាឡូត** ទេ (សំដីបុរស) ។ បាញ់ត្រកួតបានហើយ គេក៏បន្តដំណើរតទៅមុខទៀតលឺឆ្កែព្រុស វ៉ុះៗ...នៅក្បែរនោះម្តងទៀត ខ្លាចក៏ប្រាប់ទៀតថាៈ ក្លីលឿនឡើងនេះ**ឡាលូក ព្រៃ** អាខ្លាចល្ងង់នេះគឺ **ជ្រូកព្រៃ** មិនមែនឡាលូកព្រៃទេ (សំដីបុរសទី២) ។ ខ្លាច : ក្លីឯងនិយាយចេញមកម្តងៗពីរោះគួរអោយចង់ស្តាប់ណាស់ ។

ពេលថ្ងៃជិតលិចគេក៏នាំគ្នារកកន្លែងធ្វើជំរកនៅជាបណ្តោះអាសន្ន ។ ពេល ដុតអាំងសាច់រួចរាល់ហើយ បុរសនោះនិយាយទៅកាន់ខ្លាចថាៈ ក្លីចូរឯងនៅទីនេះ ចាំមើលសាច់ផង ខ្ញុំនឹងឆ្លៀតទៅដងទឹកមួយភ្លែតសិន។ ខ្លាចៈមិនអីទេ ឯងទៅចុះ! ពេលទៅដល់ទឹក គាត់ឃើញសត្វកង្កែបពីរ

ពីរក្បាលពួននៅប្របមាត់ទឹកនោះ។ គាត់និយាយថាយី!អាកង្កែប ថ្ងៃនេះ អញនឹងចាប់ឯងធ្វើជាអាហារ! ឃើញ ដូចនោះកង្កែបក៏អង្វថា: បងឯង កុំចាប់ពួកខ្ញុំអី ពួកខ្ញុំនឹងជួយបងឯង។ បុរសនោះតប: យី ! អា កង្កែប ចង្រៃ តាំងពីដើមរៀងមកខ្ញុំមិនដែលលឺថា កង្កែបចេះជួយមនុស្សទេ។ និយាយរួចគាត់ ក៏ចាប់កង្កែបទាំងពីរនោះសំលាប់ទៅ។ ហេតុតែបុរសនោះ ចុះដងទឹកយូរពេក ខ្មោច ក៏ចុះរទៅតាមហៅ : ក្លើ អើយ អីក្លើ ! បុរស នោះ ឆ្លើយ: បាទក្លើ ខ្ញុំនៅទីនេះ ! ភ្លាមនោះខ្មោចក៏លងបន្លាច និងចាក់ រំខាន បុរសនោះរហូតដល់ភ្លឺ។ ពេលគេចែកសាច់គ្នា ខ្មោចចែកអោយបុរស នោះ តែបន្តិចទេ ព្រោះបុរសទី២នេះ ជាមនុស្សមានអត្តចរិតមិនល្អ មិនចេះផ្គាប់ផ្គន់ ខ្មោច។ បន្ទាប់មក ខ្មោចនិយាយថា : ក្លើ !បន្តិចទៀតនេះយើងនឹង បែកគ្នាហើយ ! ខ្ញុំគ្មាន អ្វីអោយឯងទេ មានតែវត្ថុទិព្វនេះហើយ។ តើឯង ចង់យកអាតូច រឺយកអាធំ ? បុរស: យី! អាខ្មោចល្ងង់ ចេះសួរ អញ្ចឹង ទៅកើត! មនុស្សគេត្រូវ ការអាធំហ្នឹងហើយ អោយយកអាតូចធ្វើ អ្វី ? ខ្មោច: ក្លើឯង និយាយពិរោះ គួរអោយចង់ស្តាប់មែនទែន ដូច្នេះ ខ្ញុំអោយ អាធំ (វត្ថុទិព្វ) នេះទៅឯងចុះ។ គេទាំងពីរនាក់ក៏បែកគ្នាដោយផ្លូវរៀងៗ ខ្លួន។ ដើរមិនទាន់បានឆ្ងាយប៉ុន្មានផង ខ្មោច និយាយកុហកថា ក្លើ ឯង ភ្លេច ខ្សែ ។ លឺដូច្នោះ គាត់ក៏ក្រលេកមើលទៅក្រោយ តែមិនឃើញអ្វីសោះ។ ភ្លាមនោះខ្មោចក៏ចាប់ យកព្រលឹងបុរសនោះបាន ដូចបំណង។

បុរសនោះបានមកដល់ផ្ទះទាំងសេចក្តីត្រេកអរ ព្រោះគាត់គិតថា ចាប់ពីពេលនេះតទៅគាត់នឹងក្លាយទៅជាអ្នកមានដូចក្មេ្លី(បុរសទី១) របស់គាត់ដែរ។ ប៉ុន្តែ ពេលគាត់បើកមើលវត្ថុនោះ ឃើញសុទ្ធតែសំលៀកបំពាក់រហែករយៃ ធុំក្លិនឆ្អេះឆ្អាប និងសំភារៈចាស់ៗប្រើការមិនកើត។ លុះពេលយប់ខ្មោចក៏ទៅលងបន្លាចបុរសនោះដល់ភូមិទៀត។ បុរសនោះឃើញក៏ស្រែកថ្ងូរខ្លាំងៗផ្អើលគេពេញភូមិ។ អ្នកភូមិក៏នាំគ្នីគ្នាទៅជួយ ប៉ុន្តែពួកគេមើលខ្មោចនោះមិនឃើញសោះ។ ដោយខ្មោចធ្វើបាបបុរសនោះខ្លាំងពេក បុរសទី១ ដែលត្រូវជាក្មេ្លីនោះក៏ចុះទៅជួយ ហើយកាន់គ្រាប់អង្កាំចំនួនបីគ្រាប់មកជាមួយផង ដើម្បីរកវិធីរំខានខ្មោចកុំអោយបន្លាចក្មេ្លីរបស់គាត់ក្នុងយប់នោះ។ គាត់ក៏យកគ្រាប់អង្កាំនោះចេញមក ហើយបបួលខ្មោចចែកគ្រាប់អង្កាំនោះអោយស្មើគ្នា។ ពេលចែក គាត់បានមួយគ្រាប់ ខ្មោចបានពីរគ្រាប់ ។ ឃើញមិនស្មើគ្នា ខ្មោចក៏ប្រមូកដាក់ម្ដុំរួចចាប់ផ្តើមចែកទៀត គាត់បានពីរគ្រាប់ ខ្មោចបានមួយគ្រាប់វិញ។ ពួកគេចែកដូច្នេះរហូតដល់ភ្លឺ នៅតែមិនស្មើគ្នាសោះ ព្រោះគ្រាប់អង្កាំមានតែបីគ្រាប់។ ពេលនោះខ្មោចប្រែកាឡាមិនទាន់ ក៏រកផ្លូវត្រលប់ទៅវិញមិនឃើញ បុរសនោះ (១) ក៏ស្រែកហៅអ្នកភូមិអោយមកជួយចាប់ចងខ្មោចនោះ។ កាលចាប់បានហើយ អ្នកភូមិក៏នាំគ្នីគ្នាវាយដំច្រំធាក់ កាប់ចាក់សំលាប់ខ្មោចនោះយ៉ាងដំណំ តែខ្មោចនោះនៅតែមិនងាប់សោះ។ អ្នកភូមមិនដឹងធ្វើយ៉ាងម៉េចទៀត

ក៏យកខ្មោចនោះទៅចងហាលថ្ងៃកកណ្ដាលទីធ្លាមុខរោងប្រជុំភូមិ ។ វេលាថ្ងៃត្រង់ ពួកក្មេងៗ ក៏នាំគ្នាទៅលេងនៅរោងភូមិនោះដែរ ។ កំពុងតែប្រលែងគ្នាយ៉ាងសប្បាយ ខ្មោចហៅរំខានក្មេងថា: ប្អូនប្រុសហ៎! នោះប៉ាឯងហៅ ។ ក្មេងនោះរកមើលមិនឃើញ ក៏យកឈើគប់ខ្មោចនោះចំក្បាលហើយក៏នាំគ្នាលេងទៀត ។ មួយសន្ទុះក្រោយមកខ្មោចបានហៅទៀតថា: នែ៎ នាងតូច ម្ដាយឯងហៅ ។ នាងនោះក្រលេកមើលមិនឃើញក៏យកឈើគប់ខ្មោចនោះ ដូចក្មេងមុនដែរ រួចហើយទៅលេងទៀត ។ បន្ទាប់មកខ្មោចហៅទៀតថា: ប្អូនប្រុស ! ប៉ាឯងហៅនៅផ្ទះ ។ ដោយសារខ្មោចនិយាយកុហក ដដែលៗ ពីរបីដង ក្មេងនោះ ទ្រាំមិនបាន ក៏រត់ទៅផ្ទះយកដើមរុនដែល ឪពុករបស់ខ្លួនបានកាប់មកពីភ្នំ ទៅចាក់ខ្មោចនោះ ឡើងមុត ហើយចេញឈាមទៀតផង ។ ខ្មោចនោះ ភ័យឡើងញ័រខ្លួនតគាត់ ។ ពេលឃើញខ្មោច មុតចេញឈាមដូច្នោះ ក្មេងនោះ ក៏រត់ទៅប្រាប់ឪពុកនៅឯផ្ទះថា : លោកប៉ា ហ៎! អម្បាញ់មិញនេះ ពួកខ្ញុំចាក់ខ្មោចនឹងដើមរុនឡើងមុតហើយចេញ ឈាមទៀតផង ។ ឪពុក: ពិតមែនហ៎ កូន! ។ ក្មេងនោះឆ្លើយថា : កូន : ពិតណាស់លោក ប៉ា! បើមិនជឿ លោកប៉ា ទៅមើលដល់ទីនោះទៅ នឹងឃើញច្បាស់ហើយ ។

បុរសជាឪពុកចង់ដឹងច្បាស់ក៏ប្រញាប់ទៅមើល ឃើញខ្មោចនោះមុតចេញ ឈាមមែន។ ភ្លាមនោះគាត់ក៏ស្រែកហៅអ្នកភូមិទាំងអស់អោយមកចាក់សំលាប់ខ្មោចនោះ នឹងដើមរុនអោយងាប់ទៅ ។ តាំងពីពេលនោះមក អ្នកស្រុក អ្នកភូមិយើងមានជំនឿ រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះថា ៖ ខ្មោចខ្លាចដើមរុន ដែលដុះទោលតែឯងនៅតាមព្រៃភ្នំ ។

(ចប់)

បកប្រែដោយៈ លោក ធៀង សារឿន

កែសំរួលដោយៈ លោក ទុយ ផានី

សៀវភៅរឿងព្រេងនិទានអំពី **"បុរសពីរនាក់បបួលគ្នាបណ្ដើរឆ្កែក្នុងព្រៃ"**

របស់ជនជាតិទំពួន ខេត្តរតនគិរី

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន ១០០ ក្បាល

ខែ មិនា ឆ្នាំ ២០០៦

បើចង់បានពត៌មានបន្ថែមទៀត

សូមទាក់ទងមកតាមអាសយដ្ឋានខាងក្រោមនេះ :

អង្គការសហការ (ICC)

P.O BOX 612

ភ្នំពេញ កម្ពុជា

Tel : 023 215 200 / 023 213 310

ឬ

P.O BOX: 890003

បានលុង ខេត្តរតនគិរី

Tel : 075 974 029

A folk tale written in Tampuan language of Ratanakiri province, Kingdom of Cambodia. First printing,100 copies, March 2006. For more information or copies contact the address above.

ការបោះពុម្ពសៀវភៅនេះ អាចធ្វើទៅបានដោយមានការជួយថវិកាពី

រដ្ឋាភិបាលជប៉ុន ។

The printing of this book was made possible by a grant from Japanese government.

Prepared for first online distribution in March 2015 by

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា

International Cooperation Cambodia
P.O. Box 612, Phnom Penh, Cambodia
Tel: 092-469-934 / 075-974-029
info@icc.org.kh
http://www.icc.org.kh

This work is dual licensed under either of these Creative Commons licenses:

- Attribution-ShareAlike 4.0 International License.(Cc-BY-SA) To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/.
- Attribution-NonCommercial-ShareAlike (CC BY-NC-SA) To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material
for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.